

ASSISI-NYT – AUGUST 2006

*Festmesse for Maria hos De Svenske Brigitta-Søstre i Assisi d. 15. august 2006
Sr. Maria Astrid og Sr. Maria Giacinta aflægger de evige løfter
og modtager som symbol Kristi vielsesring af Assisis biskop, Msgr. Domenico Sorrentino*

Kæreste Assisi-venner.

Med lidt forsinkelse kan jeg nu sende nyt fra Assisi, hvor vi nu er gået ind i sensommerens smukke farver og stemninger. Fra min lejlighed ser jeg ud over et patchworktæppe med de nye toner, hvor de mange, høje grønne træer ikke mindst de for Umbrien så karakteristiske cypresser, omkranser de høstede marker med nu gule, brune og spirende lysegrønne nuancer. Fra en blå himmel skinner den klare sol over dalen og bjergene, og i morgensolen ligner dalen ofte en funklende diamant i alverdens farver. Lige meget på hvilken årstid, vi betragter Guds skaberværk, er det vel for os alle med stor glæde og ydmyg undren over naturens mangfoldighed og foranderlighed.

Livet i Assisi i august

Juli måneds mere ferieprægede dage for os blev afløst af august måned og den begyndende september, hvor også ydre aktiviteter og arbejdsopgaver igen er kommet til at fylde ganske meget.

Normalt er august en meget varm måned i Sydeuropa, men i år blev det – faktisk lige som sidste år – anderledes. Vi havde dejligt kølende regnbyger, især om natten, der har betydet, at græs og blomster igen trives, og på grund af de mere behagelige temperaturer har vi haft usædvanligt mange pilgrimme på besøg i Assisi, også mange italienere valgte at tilbringe noget af den sommerferie, som ellers normalt tilbringes ved det kølende hav, i Assisi. Gaderne har været fyldte af mennesker, som var det tiden for en af de store årlige fester, som f.eks. festen for Frans.

Alle disse pilgrimme har fået den ekstra gave ved et ophold i Assisi i august måned, at måneden tilbyder mange religiøse fejring, som vi, der bor i Assisi og området omkring Assisi, ellers er mere alene om, hvis det da ikke lige gælder de allerstørste af dem.

Blandt august måneds religiøse fester er:

2. august fejres indstiftelsen af ”*Assisis tilgivelse*” eller ”*Assisis nådegave*”. Tusinder af pilgrimme strømmer hvert år til især Basilica di Santa Maria degli Angeli, hvor Frans i det lille, ydmyge kapel, Porziuncola, fik sin bøn til Kristus og Maria opfyldt, nemlig den bøn, at alle de mennesker, der ydmygt knæler og åbner sig i Porziuncola, modtager fuld syndsforladelse, eller udtrykt på anden måde skænkes en Gudsnaade, der kan føre til dyb forløsning, forvandling og healing af det i personligheden, som er klart til at blive forløst. Jeg har skrevet om denne store fest i Assisi i tidligere nyhedsbreve, se bl.a. *ASSISI-NYT – august 2005*.

6. august fejres **Jesu forklarelse på bjerget** (Markus-evangeliet kap. 9,2-10) under en meget smuk højmesse i Basilica di San Francesco og i alle øvrige kirker i Assisi.

11. august er årets store festdag for **Klara**, nemlig fejringen af hendes overgang til de indre planer. Denne smukke fest beskrives særskilt i slutningen af dette nyhedsbrev.

12. august er festdagen for **San Rufino**, den helgen som blev Assisis første biskop og som døde martyrdøden i de første århundreder efter Kristus. Han fejres især ved en højmesse i domkirken San Rufino i Assisi, der rummer hans grav.

14. august er festdagen for **Maximilian Kolbe**, den store franciskanske mystiker og helgen fra vor tid, som Pater Mizzi har taget sit religiøse navn fra. Det er naturligvis en fest, der betyder meget for de brødre, der har taget navnet Maximilian, og vi fejrede den ved en festmiddag i refektoriet på Sacro Convento med indbudte gæster, heriblandt de maltesiske novicer og den maltesiske nonne, der har deres træning og virke i San Damiano.

15. august er den ene af de to meget store Maria-fejring, der hvert år finder sted i Den Katolske Kirke over hele verden, nemlig festen for **Marias Himmelfart**. Dagen er en helligdag i Italien. Foruden at deltage i den smukke og kraftfulde højmesse dedikeret til Maria i Frans’ Basilika, hvor det uendeligt dygtige kor sang, og hvor Marias sjæl var åbenbaret over Det Hellige Sakramente, ligesom det er det på festen d. 8. december for hendes uplettede undfangelse, deltog vi i en meget smuk morgenmesse hos De Svenske Brigitta-Søstre. Assisis biskop var hovedcelebrant sammen med Pater Mizzi og 4 andre

præster i det smukke, blomstersmykkede kapel hos søstrene, og nogle af gravkirkens dygtige sangere gjorde med deres smukke sang messen ekstra feststemt og dyb. Det var med stor glæde, at vi var indbudt til at deltage i denne messe, for foruden at fejre Marias Himmelfart var messen det, der kaldes en **”Santa Messa Per La Professione Perpetua”**, dvs. en messe, hvor to af de svenske Brigitta-Søstre, Sr. Maria Astrid og Sr. Maria Giacinta, aflagde deres evige løfter om et liv i tjeneste af Kristus gennem fattigdom, lydighed og cølibat. Det er altid meget smukt at deltage i en sådan dyb overgivelsesproces, hvor skriftlæsninger, messende bønner, korsang og meditation veksler mellem bekræftelser på munkenes eller nonnernes ja til de evige løfter. Som et symbol på overgivelsen knæler de indimellem med bøjede hoveder eller ligger ned på maven udstrakte foran alteret, bl.a. under den del af messen, hvor Kristus, Maria og mange helgener påkaldes under den lange messende bøn, der synges meditativt: *”Signore, pietà, Cristo, pietà, Signore, pietà, Santa Maria, Madre di Dio, prega per noi, San Michele, prega per noi, voi tutti santi Angeli di Dio, pregate per noi”* (Herre forbarm dig, Kristus forbarm dig, Herre forbarm dig, Hellige Maria, Guds moder, bed for os, Sankt Michael, bed for os, alle I hellige Guds engle, bed for os ...). At opleve de unge, meget søde og hjertevarme søstres glæde over at være nået det trin, hvor de kunne aflægge evige løfter, er altid bevægende. De var tydeligvis parate til det spirituelle bryllup med Kristus som brudgom, og feststemningen var den samme som ved en overdådig og smuk fejring af et ”jordisk” bryllup.

Jeg håber på, at der bliver plads til at dedikere et kommende nyhedsbrev til de 3 klosterløfter, også set i lyset af vor tid. Jeg har længe haft lyst til at fordybe mig i dette emne og formidle de forståelser, som franciskanermunke og -nonner har delt med mig under mine samtaler med dem om løfterne.

Foruden de mange religiøse fejringar i august afholdtes der adskillige møder, og der var tilbud om flere koncerter i Basilikaens overkirke, øvrige kirker, Piazza del Comune og ved Rocca Maggiore.

Ungdommen i Assisi i august

Også i år tog Franciskanerordenen (OFM Conv.) for 4. gang initiativ til et internationalt møde i Assisi for unge mennesker, **”AssisiYouthMeeting2006”**. Ca. 700 unge fra alle kontinenter på Jorden var i midten af august samlet i Assisi for sammen med Franciskanerbrødre og -søstre at tilbringe 7 dage i Frans’ og Klaras fodspor med samvær omkring morgenbønner, refleksioner og messer, foredrag, ture til Assisis helligsteder, inkl. pavens sommerresidens Castelgandolfo, hvor de blev budt velkomne af Pave Benedikt XVI. Aftenerne afsluttedes med fornøjeligt samvær med sang og musik. De unge mennesker var ledsaget af franciskanerbrødre fra alle de provinser rundt omkring på jorden, som har stået for indbydelserne og det praktiske. Ikke kun ved dette årlige internationale møde ser vi mange unge mennesker i Assisi. Hver måned kommer mellem 100-200 unge mennesker rundt omkring fra især Italien til Assisi til det 4-dages møde **”Giovanni verso Assisi”** (ungdommen mod Assisi), som Franciskanerordenen fast afholder, ligesom der hele året rundt kommer grupper af spejdere, og især i månederne marts og april grupper af skolebørn og studerende, der ledsages af deres lærere. Det glæder mig altid inderligt at opleve alle de unge mennesker i Assisi, især bevidstheden om, at de får indbygget vibrationerne fra **”the Spirit of Assisi”** som en hjælp til deres

livsvej og livsopgave, giver håb for den generation, der skal videreføre den store opgave med at fremme broder-/søsterskab og fred på Jorden.

Flere gange om året møder Pater Mizzi og jeg unge mennesker fra Den Lutherske Kirke i Sverige, der som et led i deres konfirmationsforberedelser, er på en spirituel ”dannelsesrejse”, som ofte går til Assisi. Også i august mødte vi en sådan gruppe af 40 unge, forventningsfulde svenskere til et foredrag om Frans og de idealer, som de unge mennesker måske allerede nu føler sig kaldet til i nogen grad at følge. De er i hvert fald meget optagede af Frans og hører med glæde og stor interesse om hans liv og virke. Og så synes de jo alle, at det er spændende at møde en ”rigtig munk” og høre om det Franciskanske ordensliv. Disse møder afsluttes altid med en velsignelse af Tau-kors, som Pater Mizzi herefter hænger om de unge menneskers hals med en individuel bøn for hver især. Det er altid et meget inderligt og smukt indslag, som tydeligvis betyder meget for de kommende konfirmander. Da et af de unge mennesker ikke var døbt som barn, var der denne gang ydermere en voksendåb i hjertet af Sacro Convento, nemlig i ”*Cappella della Pace*”, som blev fulgt med stor glæde og indlevelse af den unge piges medkonfirmander, og også hun selv var meget berørt.

Et andet møde med en gruppe gav håb for det lidende folk i Mellemøsten. En gruppe unge voksne – vel 25-35 år gamle – var på kultur- og pilgrimsrejse i Italien, og foruden Rom og Firenze gik turen også til Assisi. Det meget opløftende ved gruppen var, at den bestod af muslimske og kristne palæstinensere samt jøder – alle bosiddende i Israel i de områder, som israelerne besatte efter 6-dages krigen. Når vi så ind i deres øjne og talte med dem, syntes det tydeligt, at der var stor mæthed af lidelsen og ønske om fredelig sameksistens, hvad denne fælles rejse jo også var et smukt udtryk for. Jeg talte en del med en af de muslimske palæstinensere, som ikke havde meget håb om israelernes og amerikanernes vilje til at give palæstinenserne en sammenhængende stat, der ikke er præget af besættelse, restriktioner, vejkontroller, mure, etc. Pater Mizzi og jeg søgte at indgive ham og de øvrige håb, og de var meget glade for mødet med Frans’ vibrationer og for at høre ikke kun om Frans’ virke for fred i Mellemøsten i 1219, men også om det hjælpearbejde og fredsvirke, der i vor tid gøres af Franciskanerordenen i Assisi og Mellemøsten for at fremme freden i Det Hellige Land. Jeg fornemmede, at de fik et indtryk af solidaritet og medfølelse samt deltagelse i deres lands og folks lidelser med bønner om hjælp.

Hjemmeside

Baseret på *ASSISI-NYT* for juli er der nu på hjemmesiden publiceret en artikel med titlen ”*Padre Pio – Guds mand*”. Artiklen er forsynet med flere fotos. Du finder den under ”*Artikler*”.

Musik i samklang med ”*the Spirit of Assisi*”

Hver gang jeg holder kursus her i Assisi, er der mange af deltagerne, der spørger mig om den musik, jeg benytter til meditationerne, og som er i dyb samklang med Assisis vibrationer af medfølelse kærlighed, glæde, opløftelse og fred. Da en del af CD’erne, jeg benytter, ikke er med i forretningernes sortiment her i Assisi, men er noget, jeg har fået bestilt særskilt hjem, har jeg måttet skuffe mange med, at de ikke umiddelbart kan købes i Assisi. Men nu er der en mulighed for at erhverve meget smuk Assisi-musik i Danmark.

Centeret *Liva Syd Udviklingscenter*, www.liva-syd.dk har købt et oplag af nogle af CD'erne, nemlig:

Pane di Vita Nuova (italiensk cd)

Marco Frisinas uendeligt smukke kompositioner med kor og orkester fra Laterankirken i Rom.

Fratello Sole Sorella Luna (italiensk cd)

Den smukke musik fra Zeffirellis berømte film om Frans og Klara.

Gloria in Cielo e Pace in Terra (italiensk cd)

Uendeligt smuk CD med julemusik sunget af Franciskansk kor fra Umbrien.

Det er Jul – Bodil Arnesen (norsk cd)

Indeholder bl.a. Bodil Arnesens uendeligt smukke velsignelse, som alle på kurserne spørger mig efter.

Mine bedste salmer – Bodil Arnesen (norsk cd)

Andre smukke sange af Bodil Arnesen.

Hvis du er interesseret i denne musik, så henvend dig til:

Christiane Zeuthen

Liva Syd Udviklingscenter, Genner Bygade 33, Genner, 6230 Rødekro

Tlf. 7466 1696

mail: udvikling@liva-syd.dk

web: www.liva-syd.dk

Sortimentet hos *Liva Syd Udviklingscenter* vil løbende blive udvidet med mere smuk musik i samklang med "*the Spirit of Assisi*".

Festen for Klara

På en smuk, solbeskinnet og behageligt varm dag i august, fredag d. 11., var Assisi igen på den anden ende. Det var dagen for festen for Klaras overgang til de indre planer. Fra tidligt morgen ringede Assisis kirkeklokker til de særlige festmesser, der ikke mindst i Klaras gravkirke – Basilica di Santa Chiara – prægede hele dagen, og op ad formiddagen begyndte strømmen med de mange hundrede pilgrimme, der ønskede at tage del i de religiøse fejringer. Klaras festdag var – som Frans' i oktober bliver det - forberedt gennem en 9 dages særlig fordybelsesperiode med bønner og messer – novenaen – hvor franciskanerpræster fra ordenen Frati Minori (OFM) på skift i deres prædiken under messerne gav deres forståelser om Klara, hendes betydning og virke.

Jeg deltog i den store, smukke og overdådige festmesse om formiddagen i Basilica di Santa Chiara med en ærkebiskop som hovedcelebrant samt flere biskopper og mange franciskanerpræster som medcelebranter. Sjovt var det under messen at kigge op under taget i hovedskibet i Basilica di Santa Chiara. Derinde under taget har Klarisserne et rum, der gennem et gitter giver udsigt over Basilikaens hovedskib. Gennem gitteret kunne jeg skimte de tildækkede Klarisser, der ivrigt deltog i messen, og mine tanker gik til Klara –

det var som om, at hun stadigvæk var med blandt dem bag det gitter, hun altid i San Damiano gemte sig bag, når hun modtog mennesker til samtale og healing. Klaras overgang til de indre planer i 1253 var som Frans' en periode med mange undere og dyb kontakt til Gudsriget.

Klaras overgang til de indre planer

Efter et langt liv (1193-1253) var det nu ved at være tiden for, at Klaras opgave som fysisk inkarneret var slut, og processen med overgangen til de indre planer startede. Klaras liv havde været præget af 42 års indre arbejde i San Damiano i en støtte af Frans og den orden, der voksede op både omkring ham og også ordenen af kvindelige søstre, der voksede op omkring hende selv. De 42 år i San Damiano blev levet i næsten total isolation sammen med de nærmeste spirituelle søstre – et liv under ydre fattigdom og store afkald, men med så dyb en spirituel overgivelse gennem konstante bønner, meditationer, kontemplationer, bod og langvarige fasteperioder, at Klara – som Frans – smeltede så dybt sammen med Gudsriget, at hun opnåede mange af de evner, som store mystikere var og stadigvæk er kendte for. Især blev hendes evner som en stor healer så kendte, at Frans og også kirkelige autoriteter sendte mennesker til healing hos Klara. Efter et kort besøg hos Klara, som sad bag et gitter i samtaleværelset i San Damiano, og som blot bad en lille bøn og derpå slog korsets tegn over det lidende menneske, var der mange, der mirakuløst rejste sig og gik forvandlede og forløste fra Klara – både fra fysiske, psykiske og sjælelige lidelser. Klara blev også kendt som formidler af mange andre mirakler, heriblandt det store mirakel, der fejres hvert år i juni måned – kaldet ”Festa del Voto”. Ved to lejligheder lykkedes det for Klara med Kristi hjælp at jage den hær af saracenerne – muslimske lejesoldater – væk, der lå omkring Assisi afventende det gunstige øjeblik for at erobre byen. Det kom til at betyde, at Assisi aldrig som mange andre af bjergbyerne i Umbrien og Toscana faldt på muslimske hænder med de utallige drab, voldtægter, erobringer og udplyndringer af mennesker, som skabte så megen lidelse i 1240 og 1241 i denne del af Italien.

Allerede fra år 1224 var Klara plaget af svær sygdom, og fra 1251 blev hendes tilstand så forværret, at søstrene begyndte at frygte, at hun var døden nær. I de 28 år med sygdom havde man aldrig hørt hende beklage sig, tværtimod var der kun kommet glæde, kærlighed og lovprisninger af Gud fra hendes hjerte og mund, og hendes kærlige omsorg for medsøstrene var så stor en gave for dem, at deres hjerter nærmest splintredes i sorg, da hendes død nærmede sig. Klara havde et sidste, brændende ønske og en vigtig opgave, som holdt hende i live, lige indtil den var manifesteret. Nogle år før 1253 havde Klara nedskrevet sin egen regel – baseret på den lille primitive regel, som Frans havde givet hende omkring 42 år tidligere, da hun var 18 år gammel, hans senere mundtlige og skriftlige råd og endeligt hendes egne tillæg til reglen, der især havde fokus på fattigdomsløftet som et stort privilegium for Klarisserne. Men Pave Innocens IV, som elskede og værdsatte Klara højt, var meget utilbøjelig til at godkende reglen – faktisk af kærlighed til Klara og hendes søstre, idet han var af den opfattelse, at det var alt for streng en regel for Klarisserne. Men Klara var vedholdende og fortsatte sine bønner til Paven (og til Kristus) om godkendelsen af reglen, og endeligt d. 9. august 1253 kom det pavelige dokument med godkendelsen, som Klara havde ønsket sig så brændende. Reglen danner fortsat grundlaget for de godt 20.000 Klarisser, der også i dag lever på en måde, der i vor tid må betegnes som meget radikal, især i forhold til den klausur (afsondrethed),

der ikke mindst for Klarisserne i Assisi faktisk er 100 %, men som giver muligheden for fuldt fokus på Klarisernes hovedopgave, det indre bøns- og meditationsarbejde.

Klara var nu klar til at gå over på de indre planer. I den kanoniseringsproces, der startede kort efter hendes død, og som førte til, at hun blev kanoniseret kun 2 år senere, er mange smukke vidnesbyrd om Klaras sidste tid med de grædende søstre og besøgende, grædende brødre og kirkelige autoriteter omkring sig. Hun syntes konstant på sit dødsleje at have været i kontakt med engleriget, Kristus og Maria, og især en indre erfaring, som også de grædende søstre var en del af, er meget smuk. Søster Benevenuta beskrev den således under kanoniseringsprocessen: *”Klara ligger døende omgivet af sine søstre. Pludselig ser vi en sværm af smukke kvinder klædt helt i hvidt og med guld kroner på hovedet komme til syne omkring Klara. En af kvinderne er større og smukkere end de andre – så smuk, at ord ikke synes at kunne beskrive den glans, der strømmer fra hende. På hovedet har hun en krone, der er større og som skinner så kraftfuldt, at den synes at oplyse hele huset. Vi bliver klar over, at det er jomfruernes jomfru, og altså Maria, Himlens dronning, der er kommet til stede. Maria lægger først et uendeligt smukt klæde omkring Klara, og så bøjer hun hovedet og lægger sin kind mod Klaras, så deres ansigter smelter sammen og bliver til et. Derefter lægger Maria sit hoved på Klaras hjerte”.*

Efter mødet med Maria og den efterfølgende pavelige godkendelse af reglen gik Klara over med disse smukke ord, som refereres som hendes sidste:

”Gå roligt og i fred, for jeg har en god ledsager. Ham som skabte mig, har sendt Helligånden til mig og har altid passet på mig som en mor passer sit barn. O Herre, velsignet være du, som skabte mig”.

I **ASSISI-NYT Januar 2006** kan du læse mere om Klarisserne og de kontemplative søstre i Assisi.

Med ønsket om en smuk eftersommer – gryende efterår for jer alle i Skandinavien.

De kærligste hilsner – fred og alt godt fra Assisi

Bente

ASSISI MISSION ♦ Bente Wolf ♦ Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Italy
tel: +39 075 8155 278 ♦ e-mail: bente@assisimission.net
web: www.assisimission.net